

vil lykkes i Fremtiden, veed jeg ikke; for mig er det det væsentlige, at man faar de internationale, europæiske Bencævnelser til Hovedbencævnelsen; hvad man saa sætter ved Siden af, er mig mindre om at gøre, naar man blot ikke tager de gamle Bestemmelser og derved bringer Konfusion til Stede. Om man kan enes, veed jeg ikke; men kan man ikke enes, vil Befolkningen vistnok efterhaanden, saafremt der er Trang dertil, finde Navne og selv døbe de vedkommende Maal- og Vægtenheder. Forøvrigt tror jeg, at den ærede sidste Taler (Steffensen) har Ret i, at andre Steder har man forsøgt sig i den Retning; men er bleven staaende ved de officielle Bencævnelser; og har man først Stytemet, kommer Værdommen af sig selv, om jeg saa maa sige.

Rahjer: Jeg tror ogsaa, at den Vanskelighed, man tillægger Stytemets Indførelse med Hensyn til de fremmede Ord, er mindre, og jeg tror ikke, at det vilde være nogen Sættelse, om man fik danske Navne, saaledes som det tidligere er foreslaaet af Mindretallet i Kommissionsbetænkningen; de betegnede alligevel ikke det Maal og den Vægt, de skulde betegne; det, at man sagde en Punte eller et Trip eller deslige, betegnede ikke noget, det er altsammen en ren Hukommelsesjag paa samme Maade, som naar man skal huske de fremmede Betegnelser paa Metermaalet. Og for sig falder det ganske naturligt at sætte de danske Bencævnelser ved Siden af de fremmede, naar man erindrer, hvad de betyde; man kan sige 1 Kilogram eller 1,000 Gram, det ene er dansk, det andet er fremmed; om man siger det ene eller det andet, det kommer an paa en selv. Det samme er Tilfældet, naar man siger: Et Hektogram er 100 Gram, et Dekagram er 10 Gram, eller et Centigram $\frac{1}{100}$ Gram, 1 Milligram er $\frac{1}{1000}$ Gram, vi have jo danske Navne ved Siden af, og hvem der ikke ønsker at udtale det fremmede Ord, kan jo bruge det danske, det betyder jo det samme som det fremmede. Derfor tror jeg, at man tillægger det for megen Vægt at lære de saa fremmede Ord, da vi jo have maattet lære saa mange fremmede Ord fra Værdommen af, som paa saa mange Maader ere indplantede i Sproget. Det, der er langt vanskeliggere, er naturligvis den Omstændighed, at man kommer til at faa andre Hovedaffnit baade for Vægt og for Maal og for Kvadratmaal end hidtil. Man kommer i den Henseende til at bevæge sig med andre Størrelser og er derfor desorienteret med, hvad der menes, i første Dje-

blif. Siger man f. Eks.: Hvad er 1,000 Kvadratmeter? Da er det et Begreb, som er en ganske fremmed, og det vil i Begyndelsen vække stort Bryderi at blive klar derpaa, men der er mange Tilknætningspunkter mellem det gamle og det nye Stytem, som man paa ingen Maade kan mistende, saaledes som det ærede 1ste Medlem for 6te Kredts (S. Pedersen) gjorde, idet han sagde, at der aldeles ingen Forbindelse var. 1 Kvadratmeter er 10 Kvadratfod, omtrent, ikke ganske nøjagtigt. Siger man altsaa 1,000 Kvadratmeter, da er det omtrent 10,000 Kvadratfod, og der komme vi igen i Forhold til 14,000 Kvadratfod, som er 1 Td. Land. Man danner hurtig Forbindelse mellem det fremmede og det ældre, fordi der paa mange Punkter er en saadan Forbindelse derimellem. 1 Pot er omtrent 1 Liter, idet 29 Liter er 30 Potter, Forfællen er kun ringe. Mellem Milen og Kilometren finder man ogsaa Tilknæining, som gør, at man let vil kunne orientere sig. Hvor mange Meter er den Gade bred? Ja, siger man, den er 22 Alen eller 44 Fod, det er omtrent 15 Meter, det er et simpelt Tal, som øjeblikkelig melder sig, naar man har Brug for det, saa at man kan orientere sig, og det er ikke andet, man behøver. Den nøjagtige Udregning volder jo ingen Besvær, det er kun Begreberne, man skal gøre sig klare, og hvorledes disse fremmede Maal staa til de ældre, da de ere saa forskellige i deres Inddeling. I Fald det var sandt, at $\frac{19}{20}$ af Befolkningen ikke vilde have den mindste Nytte af Indførelsen af Meterstytemet, medens derimod kun $\frac{1}{20}$ i Handel og Vandel eller i sin Læsning vilde have nogen Fordel deraf, vilde jeg rigtignok sige, at min Sympati for at faa Meterstytemet indført i Danmark vilde synke meget betydelig, men jeg tror tværtimod, at det er et Fremstridt, der vil komme alle til Gode, og som alle faa Nytte af, fordi man med saa stor Bæthed kan udføre alle Beregninger angaaende Vægt og Maal fremfor nu. Man ønsker jo med enhver Ting, man foretager sig, at lette sig Udførelsen, og saaledes er det jo naturligvis ogsaa i den Forretning, der følger en hele Livet, ens Beregninger, en stor Lettelse at kunne gøre den paa en simplere Maade end hidtil, og det kan man af to Grunde, fordi Stytemet har en simpel Inddeling, men især fordi det slutter sig til Titalstytemet, som er langt lettere at regne med end noget andet. Jeg kan derfor ikke se andet, end at det er et Gode, man faar, og jeg antager ikke, at der er ret mange, der ville nøgte, at naar man først har overbundet Vanskelighederne — lad dem nu ogsaa være store — saa er det et stort Gode